

(Вечерње новости, 12.08.2012)

Зли језици тврде да ће ове године, после Олимпијаде, на балкону Скупштине града Београда стајати оно мало грађана вољних да поздраве олимпијце, а да ће испод балкона скандирати наша бројна делегација олимпијских такмичара и функционера. Ова замислива ситуација - иначе практично неизводљива због премалог броја људи спремних да буду на балкону - није последица само неспремности наших спортиста да се равноправно такмиче са боље припремљеном конкуренцијом из васколиког света. Реч је, наиме, о томе да спортови који се фаворизују у Србији нису ушли у програм Олимпијских игара, а да јесу, број наших медаља би нас претворио у светску спортску велесилу.

Да би се та неправда исправила, неопходно је уврстити и такмичења у којима Србија може постизати светски вредне резултате у списак спортова заступљених на Олимпијади. Прилагодити Олимпијске игре овдашњим такмичарским навикама, приоритет је од кога зависи будућност и перспектива олимпизма у Србији.

А ево и дисциплина у којима се ми изузетно истичемо:

БАНКАРИКЕ - такмичење познато и као Паратон, увезено са закашњењем са Волстрита и Лондона (видети изузетне резултате енглеских такмичара у модификацији ЛИБОР-а). У овом спорту је ових дана постигнут државни рекорд у дисциплини кредитирања на 3x100 милиона евра без препона, а такође се истичемо и у дисциплини Подизање Бонуса, где наши такмичари из бенча подижу и до 600.000 евра без икаквих тешкоћа. Државни шампион, екипа Агробанке, крцата рафинираним играчима, у стању је да се носи са врхунским светским екипама и да се ничега не постиди. Ово последње поготово.

КОРИДОРИЧАРСТВО - дисциплина у којој смо готово без премца у свету. Овај спорт састоји се од пет вештина: предизборна галама, постизборно кукање, међуизборне свађе око надлежности, минимална градња и максимално отварање истих деоница неколико пута. Они који се у овај спорт разумеју, претпостављају да је тајна наших спортиста у исхрани: честим и обилним гутањем новца ојачавају се сви органи неопходни

за постизање великих успеха. А уз то, новчанице не садрже глутен, тако да је метода и здравствено сигурна по сваког ко је примењује. Веома ретко ова исхрана доводи до лакшег затвора, што је занемарљиво. С обзиром на успехе.

БАЦАЊЕ БУЏЕТА - дисциплина по којој смо у рангу најбољих светских земаља у овој области, од чега се не зна да л' смо бољи у бацању дефицита увис или прескакању ребаланса у даљ. Наши такмичари, понос и дика нашег спорта у последњих 20 година, ову вештину су развили уз помоћ великих одрицања. Прво су се одрекли тржишта, потом царина, да би се онда одрекли производње и пољопривреде, непосредно после чега су се одрекли раста БДП-а, ниских камата на позајмице у свету и перспективе генерално. У последњих неколико година у току је одрицање од стандарда, запослености, пензионих и здравствених фондова, као и свега чега се теоретски може одрећи. Овај спорт специфичан је и по томе што такмичари немају резерве. Ни динарске а ни девизне.

ДЕВЕДЕСЕТБОЈ - спорт у коме једна екипа добија за преживљавање неопходне бодове путем јавног оптуживања друге стране за повратак у прошлост, а друга страна губи такође неопходне поене ако покаже да је прва страна у праву. Тренутни резултат је 0:0. Први су на годишњем одмору, а други још нису почели да раде како умеју и знају. Тешко је вероватно да ће иједна страна остати без укњижених поена. У овом такмичењу није ретка појава да гостују увозни играчи, како из региона, тако и из заинтересованих земаља Европе и Северне Америке. Приметан је раст популарности ове игре у Војводини и невладином сектору.

ЕУТЛОН - у одређеним круговима познатији као Бриселобол, ова игра у којој учествује 27 екипа са једне и једна екипа са друге стране. Задатак ове једне екипе је да се интегрише са преосталих 27, притом водећи рачуна да призна Косово (због екипа које су то учиниле), да не призна Косово (због екипа које то нису учиниле), те да омогући слободни, те самим тим и једностранни, проток капитала, роба и услуга. Еутлон (Бриселобол) се игра до коначног уједињења, а без временског ограничења. Изузетно напоран спорт, у коме су од наших репрезентативаца бољи само представници Турске, који се овом дисциплином баве неколико деценија.

ЕСТРАДИЧАРСТВО - дисциплина у којој инострани играчи немају шансе поред нас, шампиона, који знамо где је ко летовао, ко се с ким спанђао, чија је гуза блеснула на црногорском приморју (засенивши груди оне друге), ко је за колике паре и за кога наступио, те шта данас, сутра и прекосутра раде исти они о којима смо све живо сазнали јуче и прекјуче. Ко нас победи, може све да их носи кући, уместо медаља.

БИЛО ШТА С МОТКОМ - спорт у коме би на Олимпијади били ненадмашни, а који чак и није почео да се организовано игра у Србији. Дисциплина се састоји од умакања мотке у адекватну супстанцу и проналажења оног ко је адекватан да мотку што пажљивије разгледа из адекватне близине. До сада неоправдано одсутно и од сада оправдано очекивано такмичење, у коме би разбијали. Буквално.

И у коме, а у духу олимпизма, није толико важно победити, колико учествовати.